

Հայկական գիտահետազոտական հանգույց
Armenian Research & Academic Repository

Սույն աշխատանքն արտոնագրված է «Ստեղծագործական համայնքներ
ոչ առևտրային իրավասություն 3.0» արտոնագրով

This work is licensed under a Creative Commons Attribution-NonComercial
3.0 Unported (CC BY-NC 3.0) license.

Դու կարող ես.

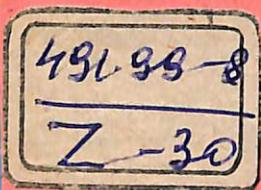
պատճենել և տարածել նյութը ցանկացած ձևաչափով կամ կրիչով
ձևափոխել կամ օգտագործել առկա նյութը ստեղծելու համար նորը

You are free to:

Share — copy and redistribute the material in any medium or format

Adapt — remix, transform, and build upon the material

Mwynny Clynne

1931

1005-10

491.99-8
2-30

Գրադարանի բարեր յիշելուհի, մեացէ.

Հ. Ս. Խ. Հ. ԿԱՐԵՐԻ ՍԵԿՏՈՐ Ժ. Տ. Պ. Խ.-Ի.

ԶԵՂԱԿԱ ՈՒՍՈՒՑՄԱՆ ԲԱԶԱ

ԳԵՐԱԿԱ ՈՒՍՈՒՑՄԱՆ ԿԵՆՏՐՈՆԱԿԱՆ

ԻՆԴՈՒՍՏՐԻԱԼ ՏԵԽՆԻԿԱԻՑ

Հ. Հայրապետյան

ԱՌԱՋՎԱԴՐՈՒԹՅՈՒՆ, Հ. 2

ՀԱՅՈՑ ԼԵԶՈՒ

Առաջին կանցկան

4685

ԱՐԱՋԱԿԱՐԱՏԹՅԱՆ 2

ԿՈԼԻՋԱՅԻՆ ԳՅՈՒՂ

Առաջադրության նպատակն է բերված Հոգմանները մինչքսու-
ժել կողիեւի տնտեսության արտադրական, կազմակերպչական,
առցիալ դասակարգային բնույթի և սոցիալիստական շինարարու-
թյան նկատմամբ ունեցած նշանակության տեսարկեալոց :

ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ԳԱԱՐԴԱՐԱԿԱՆ
ՀԱՆՐԱՊԵՏՈՒԹՅԱՆ
ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ Ազգային
ԳՐԱԴԱՐԱՆ

15.05.1965

ՎԵՏՐԱՆԻ ՏՊԱՐԱՆ

Digitized by srujanika@gmail.com

Quintet 1987.

Sprung 500.

Ա. ԳԱՐԲԻՆՅԱՆ

Ա. ԱՆԻՔԱՆ ՀԱՅ ՀԱՅ

Ա. ԿՈՄԲԶԻԶԻ ԺՈՂՈՎԸՆ

— Ընկերներ, —խոսեց կոմիջիցի քարտուղարը, —վայոց վոր լուցիք, յերկու բանի մասին կարդացինք. մեկը՝ հողաշինաբարութան, մյուսը՝ կոյեկտիվ տնտեսության:

Հարցը պարզ ա, լնողհանութ գործ ա ուղում. միանանք, միասին աշխատենք, միասին ուտենք. Հողը միատեղ, վար ու ցանք հայվասար. թե ուղենք, ասզրանքներս ել կխառնենք իրար, մի դռմ, մի մարտոց, մի խնողի..

— Եղ վո՞նց կըլի, — տարակուսեցին մի քանի հոդի:

— Պարզ ա, այսինքը՝ կողեկտիվի անդամները միասներ հոգ կոտանան հանդի մի մասիցը:

— Ընկերներ, — ընդհատեց ՓՈԿ-ի նախագահը, — ես գործի մէջ շատ խորը միտք կա. յես առաջարկում եմ հաստատ վորոշում չիայցնենք, դավադրությունը մարդ ուղենք, թող կա մի լավ բացատրի, ամեն բան տեղին ասի, վոր մենք ել համ ինքներս պըտով կպչենք, համ ել ուրիշներին մենց հետ տանենք...

— Հարցը սպարզ ա, ընկեր ՓՈԿ, ինչ վոր դրած ա, կարգաւցինք ու համեստանք. են ա դիմու ել դրվենք կողենկախվի մեջ պըրծամի, պնադ ...

Զեւսաբրիեց մեկ ուրիշը, — լովելքը լավ ա ասում, վաչ
յես, վոչ ել դու, եթ զաղի անումը իսկի դրուստ չենք կարում ա-
մանք, մէջը վոնց հասկանանք. լավն են ա՝ մարդ կանչենք, վոր
մեզ բացատրի կողեկանիվի նշանակությունը:

Фопопվականների մեծամասնությունը համաձայնվեց այս առաջարկին, և արձանագրության փորաշեցին մասում գրվեց 1. Աջակցել Հողաշինարարության գործին: 2. Գավառից խնդրել մի ընկեր, վեր դա բացատրի կովկեականիությունը:

Աքլորի առաջին կանչն եր, յերբ ժողովը ցըգեց։ Տաք պիճառ-
բանություն եր սկսվել փողոցում կոլեկտիվի շուրջը։ խոսում եցին
Հարցեր առլիո, վիճում։

Բ. ԿՈԼԵԿՏԻՎԻ ՀԱԿԱՌԱԿՈՐԴՆԵՐԻ

Գյուղն իրար և անցել։

Յերկու բանակ դիմ առ դիմ կանգնած աղմկում են, յերկուան
եւ լով գիտեն իրենց անելիքը։

Հողաբաժանման կափէ ե։ Շատ ունեցողները չեն ուզում
գիշեն իրենց գիրքերը։ ամենից շատ նրանք են զոռզոռում։

Կան մի խօսքը մարդիկ ել, վորոնք չեն խառնվում պայքարին։
ոպասում են, տեսնեն վոր կողմի և ծանրանում, վոր կողմն և ու-
ժեզանում, վոր անցնեն այս կողմը։

Ինչպար թուղթ և մհջտել յեկել, հողաչափը չուսումուռ և տա-
լիս թութը, արդառուներ կարգում։ Ամեն մի անվան հետ ծար-
րական բացականը տիրության և լավում կոմքինի և նրա կողմակից-
ների շարքեց։

— Քաղաքումն առուսուր ա անում։

— Ամառները կնկանը դաշա յա զարկում, վոր կոռուերատիվիք
սիստակ կոտորն ու ձուն առնի, զարկի քաղաք։

— Քաղաքում դաստիքյուն ա անում։

— Նարգը չի տվել, հրեն իշխի քաղնիսումը նստած։

— Մանաւ-բեզի աղվակառն ա։

— Քաղաքում դաստիքյուն ա անում։

— Դաշնակների ժամանակ ամիցեր եր, հիմի հրեն քաղաքումը
վարժապետութիւն ա անում, լայնդ ել չի անում թե դեղը դա։

— Վարիենում ա։

Հակառակ խումբն ամելի յի կատարում։

— Հրեա բանենց բաներ եք խոսում, վոր ես որին ենք, ե՛, մի
սրբազնը մարդ ելա գեղը չի մտնում։

— Են մարդիկը վոր եղուց գան, ի՞նչ ծուղար եք տարու, ես
չեղումը տուն ու տեղ ունեն, հերն ու մեր, աղվականներ ունեն... .

— Խեցեք, խեցեք խեղճերի փայը վոր կոլեկտիվի բաժինը
շատ ըլի... .

— Ցաշեյիեն աշկարա խեղճում ա մեզ, ա՛ խալիս, ի՞նչ եք ձեն-
ներդ փորներդ գցել, տաղ արել... .

— Կոլեկտիվը հողի ամենալավ տեղերն ուզում ա դամբիք,
մեզ քոյիքն ու զուերը գցի, ի՞նչ եք պատահածիլի... .

Ես ու են կողմից բարբառվող կըակի վրա նավթ են լցնում.
խոսք ու դրեցը խառնվում ե, չես խմանում ով վորի կողմանակիցն ե,
ուղածն ինչ ե. ամեն մեկն ուզում ե ամերի բարձր ծվա, վոր մաս-
ների ձայնը չլովի։

— Ցաշեյիե տղերքը թող ուրագ քաշին, գեղականի իր բանը
ժամբառաթով կիերջացնի։

— Սուտ ոյին են սարքել, վոր լավ հողը խլեն, մի նոր Մանա-
քեկ դասումն մեր գլխին. առաջ թե մի բեդ եր, հիմի տասնուումնն ա
բլեւու։

— Հրեն ե՛, հրե՞ն... առաջուց ձայնազուրկ են արել, վոր ե-
տոք ել ունեցած-չունեցածը ձեռիցն առնեն. նա ել չունչ-տրարմ՞ծ-
առ, թե չե, ես գեղիցն ա՞, թե չե, մի կտոր հող ելա կտա՞ք, վոր
երեխանցը պահի... .

— Մեզ հետ գաղիք չունեք, մեր բաժին հողը աված ա, հրե՞ն
... գերեզմանատանը։ Մարդս իրեք արշն հող, դուք ձեր ցավը
քաշեցիք, վոր սար ու դաշտը ձեռներիցդ խլելու յեն, մի ծառ ել
չեք դատնելու, վոր տակին նատեք, շողի ձեռիցն աղատիցիք. — հետ-
մից ձայնում եր մի ձայնազուրկ։

— Քոլլ զաղազա յեն անելու, վոր ճիպոս ել չկարենա կը-
րես յեղդ քշելու համար, — վրա յե թերում մեկ ուրիշ ձայնազուրկ։

— Կոլեկտիվի անունը մեջտեղից հանեցեք, թող դրանք ել մեզ
որևս հողարածին սատանա հավասար, սարիցն ել, դաշտիցն ել։

— Չե՞... միասին, միատեղ են ուզում։ Ուզում են հողի գմա-
կը կարեն, վոսկոսն ու պոզերը մեղ թողնեն... .

— Թե զոչազ են, թող գնան, հրե՞ն... են անիծած հողն ավադ
անեն, չենացնեն, են վախտը կասեմ՝ աֆֆարիմ յաչեյիս, քարիցը
կանաչ հանեց... .

— Հա՛, հա՛... լավ ու ասում, անիծած հողն իրանց վեշքէ,
ի՞նչ են կալել ես խալիսի բազազիցը։

Դրանք ուրիշն կոլեկտիվի մեջ չեն ընդունի. յես մանում եմ,
ու ինձ ձեր մեջն առեք, հրե՞ս, ամեն բան ել ունեմ, ինքս ել, աղ-
վելը կիշեցի, վոր ամենալավ հողազործն եմ, կընդունե՞ք, դախի
եմ, — գոչեց ձայնազուրկ Ղահըամանը, տեղից վեր կացավ ու չո-
րեցր թափ տալով մտավ ամբոխի մեջ։

— Կոլեկտիվը ձայնազուրկների տեղը չի։

— Բա՛ ում տեղն ա, գեղի լավ հողը գամբթողների... .

— Վոր ասում եմ սարքովի բան ա՞... .

— Մարզովին են կլի, վոր ձեզ նմանները կոլեկտիվ մանեն,

— Գուշ ել բան եք զտել, Ե՛լի. կո՞ւլակս վարդն ա:

Այ մել կողմն ա, թող զեսը կնաա, ով հակառակ ա, թող
ուս ձայնագուրեկների ջաղացի ջուրը կուղի:

— Դե՛, խախալիցեք, հրես խախալը կողի:

Խախալի ջուկ:

Մ իժասը մոռելները կախ, բնից դուրս զցած արջի պէս միջնի-
միջնի քաշվեց, իսկ մնացածը կատակով ու զնացողների հառ-
չելին ծաղրական բոցականչություններով ու ծիծաղով մօտեցավ
կոմքջիջի խմբին:

Գ. ԿՈԼԵԿՏԻՎԸ

Կոլեկտիվի հիմքը դրվեց:

Կոմքջիջի անդամներից բացի կոլեկտիվ մասն նաև մի քանի-
չքանի ընտանիք:

Կոլեկտիվը վեցցեց նաև անիծված հողը, վարպետի հակ-
ուակորդների բերանը փակի:

— Եղ հողցը թե դրանք մի բեռը խոտ ելա տուն բերեն,
թող յես սաղ անով-տեղով խոտ դառնամ... առում եր կուլակներից
մեկը:

— Մանաս-բեղի մերը չմեռնի, նա վոր ես հողիցն ողուս-
քաղեց, ենքան վիսնական մարդը, դրանց ի՞նչ ըստի բանն ո...

— Եղ ել զեղականի աչքին մոխիր փչել ա. յանի թե տեսնք,
տեսնք, մենք անպետք հողն ել վեր կալանք:

Կոլեկտիվի մասն շատ խեր ու շատ խոսեցին, բամբառեցին,
բայց կոլեկտիվի անդամները միահամատ աշխատանքով հողերը
գարեցին:

Գարնանացանն աջող եր: Կոլեկտիվի հողները մարելուց բացի,
վարձով վարեցին ուրիշների հողերն ել: Կթի անասունները ասր
տարան, կազմեցին կաթնարանել: Սերգառը, վոր նորություն եր
դյուղի համար, կաթնարանի շուրջն եր համախմբում նաև մաս-
նավորներին:

Աշնանը բերքն այնքան տոտա եր, վոր կոլեկտիվը վորոշչու-
ավելորդ հայահատիկը հատկացնել տրակառի ֆոնդին:

Կոլեկտիվի անունը հետղետե բարձրանում եր և պրալում
շատերի ուշադրությունը:

Անիծված հողը զետև մնամ եր նույն վիճակում, վարն առիթ
եր տալիս խառնկցությունների: Գետք եր նրան ես զործի ընկել,
տեղից շարժել: Անդրեցին պյուղատեսեախն, վոր քննի ու իմանա,

մի բան դուրս կդամ եղ հողից, թե անհուսալի յե: Գյուղատնանան
առաջարկեց գոմաղբով պարարտացնել, բայց դժվար եր այնքան
առարտությունը ծածկել գոմաղբով:

Կոլեկտիվը քննեց հարցը և վորոշեց անիծված հողի վերի մո-
ւում պամեր շինել, վոր ապրանքը ձմեռն այստեղ ապրի:

— Հարցը պարզ ա, ընկերներ, գոմը վոր շինենք, ապրանքը
կգնա, կդա, համ փեյինը կըրպի հողի մեջ, համ ել տեղն արևոտ ու,
մեր ապրանքը չի մրսիլ:

— Բա ջո՞ւրը...

— Զուրը հեռու յա, միքիչ նեղություն կըաշենք, բայց վա-
շինչ, կմամածնք, մինչև զարունք գուցե կարողանանք մի արի անց
կացնենք ես վերի առվիցը:

— Վայ թե չարչարանքներս անտեղի կորչի...

— Հարցը պարզ ա, ընկերներ, զուրը վոր գա, ապրումք քարն
և կկանաչի, զուք գոմերի մասին մտածեցեք:

— Ել ի՞նչ զոմեր, են ա մի մեծ զոմ շինենք, ելի՛:

— Համամայն ենք:

— Եկուցվանից սկսենք. առաջներս ձուհ-ձմեռ ա գալիս, չու-
շանանք:

— Գիղումն ել պարապ մարդ շատ կա, մշտի կրոնենք, վար
չուու վերջանու:

Արձանագրություն մեջ դրվեց.

Վարչեցինք անիծված հողի մասում կոլեկտիվի համար
մի մեծ զոմ շինենք. աշխատանքներն սկսենք եկուցվանից:

Դ. ՆԱՐ ԳԱՐԵՒԾ

Քրունդն ու յերկաթե նիդը գործի եյին: Ակզրում աշխատանքը
կարծես դանդաղ եր ընթանում, բայց հասցեան ջլուտ բազուկները
ովրկվեցին, մշակները հանեցին չորերը, մեացին մենակ շաղկով,
հողախառն փխրուն քարը չեր գիմանում այլիս ուժեղ հարվածնե-
րին. Հիմքը գցելու փոսը յերկար ու մեկ ձգվում եր:

— Դե՛, ձեզ մատաղ, հուզ տվեք, զուս անենք:

— Պա՛հ, հալա ես ցորենի ամբարին... անիծածներն ենքան ցա-
րեն ու զարի յեն հավաքել, վոր մի տուն յեթիմ կալահի... — Քլու-
զի ծայրով մեկը բաց և անում դեանի տակ ամբարում մրցունի
ձմեռվա պահեսուր:

Աշնան արելը գուրեկան ջերմություն և փոել: Գյուղամիջում
պատերի տակ նստած մի քանի նախկին «աղաներ» համբիչը ձեռ-

Ներին չրիկացնում են, հօրանիջում : Կողերը դեմ արած արեգին,
պուլքը թեքել են կոլեկտիվի ու բջիջի վրա :

— Ինչ վար աշխատել են, հրե՞ն՝ անիծած հողումն են թաղի-
լու, իրանց աշխատանքի համար դերեզման են քանդում :

— Հայոնի բան ա, են հողը պտուղ չի տալ :

Պայման :

Փռու նժան ծուխ բարձրացալ . քարե անձրեւ տեղաց :

Գոմի հիմքերը փորելու ընթացքը խանդարող սալը փուլ յեկալ
կառողի ուժից : Մշակները միահամառ դուոցին .

— Աւ...ու...ու...ու...ու...ու...

— Տղեք, արևը թուլ յելալ, յետ գառեք :

Մշակները յետ գառան գործից, չորերը ցցեցին վրաները, վոր
շմբան : Մի քանիսը դեռ կանվեած են փուլ յեկած սալի կողըին :

— Տեղը պինդ նատել ա, թե՛ ժամ չեմ զալի, ա՛յ, թե՛ ժամ
չեմ զալի, դե հիմի դնա ու վորտեղ քոնն ուսես, ենտեղ ել ժերը
պատմի...

Այդ յերեկո, ո՞վ դիտե, գուցե մի քանի հարյուր տարի անց,
կամ թերեւ հենց առաջին անդամ, անիծված հողի վրա գառակց
կոլեկտիվի կրակը :

Գոմը գյուղի սովորական գոմերից չեր : Յերկար ու մեկ ձըլ-
իկ եր կոմինդըի տանիքով, փոքրիկ աղբածակերով : Ներսը կտե-
ղալորիկ մոտ հարյուր գլուխ յեղյուրավոր մեծ անասուն : Զիերի
համար հատուկ տեղ եր առանձնացրած, փայտե սրատով բաժանած :
«Ժամ հո չի», պալատ ու, — ասում ելին գյուղացիք ու թամաշալի
դալին :

Կոլեկտիվը խոսը կրեց գոմի մոտ, դիզեց, իսկ դարմանի հա-
մար ժամանակալոր, ծղոտավ ծածկած մի մարագ շննեց : Գոմի
վերեւ մասում մի փոքրիկ սենյակ կար իր փայլուն լուսամուտնե-
րով : Դա նախրապանի տնակն է : Մարդ ու կին յերկու յերեխանե-
րով, գյուղում թողել են իրենց գետնափոր ու բորբոքած խարիսու-
հաւղը, բատրակության լուծը զեն չպատել ու դարձել կոլեկտիվի
հավասար անդամ : Անասուններին ինամելու զործը մեկ կամ յեր-
կու հողու բան չեր . այդ պատճառով ել ամեն որ գյուղից հերթոյ
դոլիս ելին կոլեկտիվի անդամներից և զնում նախրապանին :

ՅԵՐԱԾՈՒՅԱՆ ԱՌՑԵԼԸ

Զրի հարցը բավական գժվաբ եր : Կոլեկտիվի իր հերթական
Հարցը գարձեց առվի ջուրն անց կացնելը :

Զմեւն սկսվել եր, բայց կոլեկտիվի բախտից չոր եր ու արևոտ :
Կենարոնից ինչ-վոր ընկեր յելալ կոլեկտիվի պահանջում :
Գյուղը գլխին և թափվել : Ինչ-վոր գործիքներ ունի ընկերը, չափ
ու ձեւ և անում, գրում, հաշվում, նայում և ջրին, մոտը ցցված ա-
ղատաժներին, վորոնք ծաղրական ժպիտը շուրթերին քարացած,
դոմի հիմքում ընկած սալի նման, կարծես ասելիս լինեն, թե տե-
ղներիցը չեն շարժվելու, ջրին ձամպա չեն տա, վոր անցնի դեպի
անիծված հողը :

— Հարցը պարզ ա, ընկերներ, —խսում ե կոմբջիջի քարտու-
ղաբը, վոր միաժամանակ նախաղահն և : Դուք կամաց-կամաց
քանդեցնեք ես հեշտ տեղերը, յետ կնամ քաղաք : Կղնամ ընկերներին
կատեմ, վոր մեղ բարութ ու ֆիթի ա պետքը, վոր մեղ մի մաս-
նագետ ա պետքը . թող տան : Կասեմ, հարցը պարզ ա, մինչեւ գա-
րունք ես ասուն պետք ա մեր գոմի կողքովը քչքչալով դնա, թե
չե հո՛ւ... են վնաց են ասո՛ւմ, չա, սոցիալիզմի գործը խարար ա .

Մի քանի հոգի ծիծաղում են :

Կուլակները գլուխները պատաշնելով դրազ են քաշվում, նըս-
տում քարերի վրա, վնթվնելում, կամ վեցը խել տված յերեխանե-
րի նման անդոր սպառնալիքներ կարդում :

Քանի որ, նիզը, զտղման ու թին գործի յեն անցնում : Մասնա-
կեմը ցուցմունքներ և անում, ապակա ջրանցքը դեռ թղթի վրա
յի : Նախաղահը մեկնում ե կենարուն :

Պահեստում ունեցած վառողն ու պատրույզն իրենց զորու-
թյունն են ցուց տալիս : Համառ ժայռերը խոնարհվում են, փուլ
են զալիս : Պայման պայման պայմանի յետերից : Դորդում են քարայե-
րը : Համբերությունը հատած մի քանի հողի մաքրած տեղի վրա
յեն անում ջուրը, վորը հոսում ե ու գեմ առնում քարախութերին :
Բահի կոթով չափում են դժվար տարածությունը :

— Եսքան տեղը վոր քանդենք, նրանից դենը ջուրն իրան-
իրան հազ կանչելով ա վազելու...

— Բանիտ կաց, սոցիալիզմի ճանակն իմամդի, —կատակում և
ընկերներից մեկը, հիշելով նախաղահի խոսքը :

Ծիծաղում են :

ԶԵՐԱՄԱՊԱՀԱՀԱԿԱՆ ԱՐՏԵԼԸ

Զյունը նոր և վեր կացել, գետնից գոլորշի յե բարձրանում,
կարծես հողը թափահարումն իր փոշու մուշտակը : Անիծված հողի
վրա շարժում կա : Մարգիկ, անասուններ : Մտերը քուջուջ են ա-
ռում փեյնում, իսկ ծիծեռնակը մկրատ պոչը քացած՝ պառույտ-

պառույտ ե անում դոմի չոքս բոլորը, բնի տեղ վորոնում: Առվից քերած արխը կեռաւմեռ հոսում ե, խոխոջում, հեռվից թգում ե, թե արծաթե գոտի յե շարժվում հողի իրանով:

Մառատոնկ ե:

Մեծ ու փոքր բերում են ու բերում զանազան ճյուղեր, շար-քով տնկում, փոսերի մեջ շալակով բերած ու հող լցնում: Յերե-խաները մըջումների պես, պարարտացնող հող են կրում փոքրիկ կողովներով. ամենից շատ նրանք են փորփորում, տնկում ու ինամ-քով ծփծփում հողը: Չորս բոլորը ակացի յե շարված, մի մասը թթենի, մի մասն ել լորենի: Տեղ են թողել նաև ապազայում մրգա-տու ծառեր տնկելու համար, յեթե առաջին փորձն աջող անցնի:

Անիծած հողի վրա ծիպոտներ են միայն յերեսում: Մառեր են դառնալու, թե վոչ...

«Կոյեափի քոլը» ծաղրի առարկա յե դարձել: Մաղրում են հա-կառակողները, թույն են թափում «բաղերի ու բոստանների ջու-րը կտրողների» վրա...

— Ասում են կոլեկտիվի քոլումն արջ ա յերեացել, վո՞նց ո-րելու ես գեղի բանը...

— Դու արջն ես ասում. բա վոր հրեն են ջրի վրա տախտակ քաշելու զավոդ են բաց անո՞ւմ...

— Մեկել որը մի ծառ են կարել տառնհինդ արշին հասա, շաղքեցը վագոն են ուղել, վոր զարկեն զագրանիցա:

— Ասում են կոլեկտիվը պայման ա կապել թիֆլիսի հետ, վոր սաղ քաղքի ձմեռվա վառելիքն ետ քոլիցը տա...

«Կոլեկտիվի քոլումն», իհարկե, արջ չերեաց, բայց նրա փո-խարեն մեզու յերեաց, շերամի վորդ յերեաց:

Յերեք տարվա պատմություն ունի մեր կոլեկտիվի «անտա-ռը»: Գարնանը ծաղկում են լորիները ու ակացիաները մատղաչ, վայրի թթենին բաց ե անում իր աշքերը, փուռմ նուրբ կանաչ տերեները. առվակը ջուր ե տալիս նոր բանջարանոցին:

Հեռվից, շարքով շարված ծառերի տակ, յերեսում են գույն-զգույն փեթակներ: Յերկար նայելուց թվում ե, թե շարժվում են նրանք, կարծում ես, թե կոլեկտիվի հորթեն են. բայց... այժմ այնտեղ այլևս գոմ չկա: Գոմը կատարեց իր դորձը. նա այժմ վե-րափոխված ե չոր ու ցամաք լուսավոր մեծ սրահի, յերկար ու մեկ ձգված մաքուր տախտակներով: Նախկին գոմի ճակատին մի ցու-ցանակ կա-յիրան իրար գրկած մուրճ-մանդալով ու կարմիր տա-ռերով «Ներամապահական արտել-Մուրի-Մանգադ»:

Գյուղի բոլոր կանայք շերտարտելի անդամ են: Տարեցտարի

ավելացնում են թթենիների թիվը, վոր բավարարի պահանջին: Կոլեկտիվը մեռք ե բերել հսկունից ամելի փեթակ: Կոլեկտիվի անդամներից մեկն արդեն մասնագետ ե մեղվաբուծության: Անիծած հողը կանաչել ե, ծաղկել, կյանք առել... կյանք ե առել նաև կոլեկտիվը:

ՀԱՐՑԵՐ

- 1) Մինչեւ կոլխոզ կազմակերպելը գյուղում՝ ի՞նչ տրամադրու-թյուններ կային:
- 2) Ինչո՞ւ յեն կուլակները կոլեկտիվին դեմ:
- 3) Ինչպե՞ս մշակեցին անիծած հողը:

ԲԱՌԱՐԱՆ

Հաղաղա անել — արգելել:

Ավագ անել — մշակել:

Միահամուռ — միասին:

Դանդաղ — կտժաց

Արել թոլ ելալ — արևը մտյր մտավ:

2. Ա Ր Տ Ե Ր Ը

Աբտերը ծով ու ծփուն որորվում են մեղմադին, արտերը ծով ու ծփուն տարված հովի շոյանքին:

Մի նոր թափ կա հանդերում, պուրակներում են հեռու. մի նոր թափ կա հանդերում ու հորդացող շատ տու:

Արեի շոյքն ե կաթել տրակտորի ուսերին. արեի շոյքն ե կաթել թավ ու կանաչ լանջերին:

Անուշ յերգը բատրակի ծավալվում ե գյուղից-գյուղ, անուշ յերգը բատրակի թափանցում ե ամեն հյուզ:

Արտերը ծավ ու ժփասն
որորվում են մեղմադին.
արտերը ծով ու ծփուն
հմայում են իմ հոգին:

Արևը հաղել ե վոսկի
ու հյուր յեկել հանդերին.
սիրոն ե թնդում բատրակի,
մի վառ ժպիտ շուրթերին:

Յողն ե թառել կանաչին,—
առավատ ե նո՞ր տաղի.
Հոլն ե շփում կակաչին
բացված դոշին են տղի:

Զով լանջերին սարերի
ու արտերում են ծփուն
դնդում ե յերզն որերի
անուշագին ու խնդուն:

Առուներն են խոխոջում
թափուտներում ծիծաղկոտ,
նրանք ինձ ել են կանչում,
ու յես նրանց եմ կարոտ:

Սիրոն ե թնդում բատրակի
ծաղկած ժպիտ շուրթերին.
որեն հաղել ե վոսկի
ու հյուր յեկել հանդերին:

ՍԻՄԱԿ

3. ՄԵՇ ԱԳՆՈՒԹՅՈՒՆ

Սարերի ձյունապատ կատարներից վիչող մեղմ քամին հասում եր դաշտ և վար ու ցանք անողների տաքացած, քրտնած ճակատները հովացնում:

Ճաշի ժամանակը մոտենում եր և գութանավորներն սպասում եյին վարի զեկավար Գիքոյի պատվերին՝ դադարեցնելու վարը ճաշի հանգստի համար:

Արդեն տասն որ եր՝ նրանք վարում եմին և կոլխոզի բոլոր հողերն արդեն վարել-ցանել եյին—դա վերջին ծայրն եր, վոր եղ

որը պետք է վերջացնելին: Մանավանդ արդեն յերկրորդ որն եր վոր կենտրոնից ստացած տրակտորն ել ոգնության եր հասել նրանց, և տրակտորիստ Մուշեղը որական 15 գութանից շատ «հանդ եր սեացնում»:

Հենց այդ ժամանակ գյուղից յեկավ կոլխոզի նախագահ Սըմ-բատը և նկատելով, վոր քիչ և մնացել վարելու, ձայն տվեց.

— Կեցցե՛ք, տղերք, լավ եք աշխատել. դե ճաշթող արեք, յե-կեք, բան պիտի ասեմ:

— Ա՛յ, ապրես դու հա՛,—ասաց Մուշեղը իր յերկաթե յեզներն խկույն կանդնեցնելով:

Գութանները կանգնեցրին, յեզներն արձակեցին, փոքրիկ յեզ-նաբածները տարան ջուր տալու յեզներին: Բոլոր մաձկալներն ու ժեծ հոտաղները հավաքվեցին Սմբատի մոտ:

— Գիտեք ի՞նչ կա, տղերք,—ասաց Սմբատը.—Եսոր մենք մեր վարը կերչացնենք, դյուզանտեսի տված պլանից մենք շատ ցանք արինք. միայն գեռ 5 որ ունենք մեր պայմանի համաձայն, վոր վարը վերջացնենք: Յես մի բան եմ ասում. դիտեմ, վոր դուք ել համոզ կըլեք. յեկեք գյուղում մի 20, 23 աղքատ տան վար ու ցանքը, վոր յես ե ընկել, անպատճառ անենք:

— Անենք,—հաստատուն, վճռական և հանդիսա տանով ասաց Դիքոն:

— Անենք,—անենք,—լովեց ամեն կողմից:

— Ես որը յես ըզկենտրոն եյի զնացել,—ամենից բարձրաձայն խոսեց բատրակ Աթին, ընկեր թելումյան ասաց, վոր, թե կարե-նաք եսպես բան անեք,—շատ լավ կլի, ձեզ կարմիր տախտակին կըսենք:

— Ի՞նչ ես ասում, հենց վարեցինք թե չե, յես մի մեծ հող-գած եմ դրելու «Մաձկալում»,-խոսեց կոմսություն թղթակից Վաշտ:

— Լա՛վ, լա՛վ,—խոսեց Զաքարը, իր դրամանից մասում ու թուղթ հանելով,—դե՛ ասեք տեսնենք, ո՞ւմ վարն ենք անելու:

— Ես Մոռնանց Շողերը—լով հողեր ունի, մի տուն լիքն ել յերեխա ունի, միայն վոչ անող ունի, վոչ լժկան,—ասաց Դիքոն:

— Ես ել Աթնանց Մինասը, վոր չորսվոտնանի չունի ու կոլխոզ չի մտել,—ասաց մի ուրիշ:

— Ես ել Մկրտումի տղա Ասեմիլ, նա յել լժկան չունի...

Ու եսպես 25 անտեսություն, վորոնք կոլխոզի անդամ չեյին, բայց վար ու ցանք անելու ել հնարավորություն չունեյին—ցուցա-կազմեցին: Տրակտորիստ Մուշեղն ել չափազանց դու եր եղ

Նիշ, քանի վեր կարծում եր, թե սխալ ուղղելու ամենալավ ձևերից
ժեկը հենց դա յէ:

Հաջորդ որը Սմբատն իմաց տվեց այդ տնտեսություններին,
վոր կոլխոզը նրանց վար ու ցանքն անելու յէ:

Ամբողջ գյուղը խոսում եր Եղ «մեծ դործի» մասին, իսկ այդ
մարդիկ հո, չափազանց ուրախ եյին:

ՅԵՐԵ վերջին որը Սմբատը աղքատ Ոսեփին ասաց, թէ՝
— Հը, Ոսեփ, բավական դործ արսվ մեր կոլխոզը, չէ՞ —

Ոսեփը պատասխանեց.

— Պա՞՛, ի՞նչ ես ասում, Սմբատ ջան, մե՛ծ, շատ մեծ դործ ա-
րիք, հիմի՞ վոր հասկացանք թէ կոլխոզն ինչ ըան տ:

ՀԱՐՑԵՐ

1) Կոլխոզն ինչո՞ւ յէ ողնում չքավոր ու միջակ անհատական
տնտեսություններին:

ՔԵՐԱԿԱՆՈՒԹՅՈՒՆ

Տրակտորիստ Մուշեղը կոլխոզի յերկաթե յեզները կանգնեց-
րեց: Այս նախադասության մեջ ամեն մի բառ պարունակում ե մի
հասկացողություն: Որինակ Մուշեղը, կոլխոզի, յեզները (Մուշեղ,
Կոլխոզ, յեղ) բառերը, առարկայի անուններ են ցույց տալիս:
Այն բառերը վորանք ցույց են տալիս առարայի անունը, կոչվում
են գոյական անուն:

Գոյական անունները լինում են 1) հատուկ և 2) հասարակ:
Հատուկ կոչվում են այն անունները, վորոնք միայն մի առարկա-
յի են պատկանում: — Որինակ — Մուշեղ, Արագած, Թիֆլիս, Աշ-
տարակ:

Հասարակ կոչվում են այն անունները, վորոնք պատկանում են
շատ միատեսակ առարկաների: — Որինակ — կոլխոզ, յեղ, զետ, սար
քաղաք, արտ:

ԳՐԱՎՈՐ ԱՇԽԱՏԱՆՔ

«Մեծ ողնություն» հողվածից արտագրեցեք հատուկ և հաս-
տակ անուններն առանձին-առանձին:

Ն. ԶԱՐՅԱՆ

4. ՆՈՐ ԳԱՐՈՒՆՆԵ

Դյուլում սկսվել է գարնանացանի յեռուզեռը:

Վոմանք գութանները լծած վարի յեն գնում, վրմանք մնացած
գոմաղբն են կրում արտերը, վոմանք սերմի մնացորդն են դտում:
Կոլխոզի բրիգադներն արդեն վաղուց չքայցել են դյուլից: Դեռ
բոլորովին չչորացած ցեխը տափակացնելով՝ անցնում է գյուղա-
միջով կոլխոզի բրակտորը:

Յես քայլերու ուղղում եմ դեպի մոտակա բլրի գագաթը՝ այն-
տեղից դիտելու դաշտային աշխատանքը: Ահա աչքերիդ առաջ և
Դսեղի ամբողջ հանդը: Բլրից դեպի ձոր ընդարձակ հարթ առա-
ծության վրա կոլխոզի միացյալ հողերն են, ուր կանաչ թափէլի
պես չողջողում ե արեվի տակ աշխանացանը:

Այսուեղ խլբում է սոցիալիստական կենտրոնացած աշխա-
տանքը: Իսկ հեռվում, բլրուների կողերին անշարժության չափ
դանդաղ յերերում են անհատ տնտեսատերերի դութանները:

Մոտենում եմ կանաչ արտերում խլբացող խմբերին: Առաջին
աստիճանի զպրոցի աշակերտներն են: Նրանք շաբաթորյակի յեն
յեկել՝ կոլխոզի արտերը քարերից մաքրելու: 8-12 տարեկան այդ
մանուկներն իրենց փոքրիկ թաթիկներով մասնակցում են սոցիա-
լիզմի կառուցմանը: Շատերի ծնողները գետ կոլխոզ չեն մտել: Իսկ
իրենք արդեն աշխատում են կոլխոզի համար: Այսուղ ե կոլխոզի
նախագահ ընկ: Տիգրանը: Նա քնքշությամբ ցուցմունքներ և տա-
լիս մասուներին:

— Ձեզ մատադ, կույտեր մեծ-մեծ արեք, վոր հեշտ ըլի սելով
դուքս կրելք:

— Աղջկերք, կոլխոզի նախադահին քարով տանք, — կատակում
և մի 10 տարեկան մի չարաճի՝ գոգնոցի փեշից քարերը գատար-
կելով:

Մենք շուռ ենք գալիս դեպի ձորը: Զորափին կոլխոզների
մի բրիգադ քար և կտրում՝ դոմը կառուցելու համար: Տիգրանը
վոգերովում ե ու քրոնզը մեկի ձեռքից վեցցնելով՝ սկսում է աշ-
խատել: Յես հայում եմ ներքեվ: Այս լոռու ձորն է, ուր իմ աչքերի

առաջ փուլած են Զորագեսի շինությունները : Ահավոր բարձունքից այդ շինությունները յերկում են մանկական խաղալիքների չափ, իսկ շինությունների առաջ և խճուղու վրա խլրտացող մարդիկ չարծվող պուլպիկների տակավորություն են թողնում : Այստեղ կառուցում են Անընդհատ հարվածում և մուրճերը և այդ մուրճերի համերդը ձորից համում և ամենի ժայռի շրթունքին թառած մարդու ականջին՝ շերամների քրքիթոցի պես : Դու զգում ես անդնդախոր ձորում խլրտացող այդ մարդկանց ուժն այն ժամանակ, յերբ դինամիտն ահեղ վորոտով պայթում և այստեղ դղբդացնելով քայլիքն ու ժայռերը, յերբ առավոտյան կանչում և գուգոկը և նրա հուժկու ձայնը, հորդելով ձորի վիթխարակալար կոկորդից՝ ահագին թափով ներս և խուժում Դսեղի չարգախալոր խըճիթները : Ան ժամանակ Զորագեսում բանող դսեղցիները զարթնում են քնից և ապառաժից պոկված ժայռերի պես ձորից ներքև են դլորվում :

Տիգրանը թողիլ և աշխատանքը և իմ կողքին կանգնած՝ յերազուն հայացքով նայում և Զորագեսին :

— Նայիր, — բացականչում և հափշտակված Տիգրանը, — այն տեղ կոլխոզի կնանիք դարձան են չորացնում, նրանց կողքին տրակտորը կարտոֆիլի արտն և վարում, քիչ այս կողմը աշակերտները կոլխոզի արտերն են մաքրում քարերից, այստեղ, քեզ կողքին քար կտրող բրիգադն ե աշխատում : Իսկ ներքեվում Զորագեսն է :

— Եսքան մեծ տարածության վրա համատարած սոցիալիստական աշխատանք և կատարվում : Մտքերս չեմ կարողանում դասավորել : Ուզում եմ ասել, մենք ես բոպեյիս սոցիալիզմ ենք կառուցում : Մեր չըջապատել ե սոցիալիզմն ու մենք նրա մեջն ենք :

Նա հրաշալի յեր ձեվակերպում վոչ միայն իր, այլև իմ մաքերը : Յես ուզում եյի ասել նրան .

— Այո՛, Տիգրան, բայց այս բոլորի մեջ ամենից կարեվորը, ամենից սոցիալիստականը դու յես, այն մարդիկն են, վորոնք մըլյունների չափ են յերեվում ձորից : Տասը տարի առաջ դու բատրակ եյիր, և քո վլխում այսպիսի մտքեր չկային : Դու միայն մտածել կարող եյիր այն մասին, թե տանտիկինդ առավոտյան քո տոպրակի մեջ մի կտոր պանիր կղնի՞, թե ամբողջ որ ցամաք ես կրծելու զարե բլիթները : Իսկ այսոր, այս ինչ հսկայական թոփչը և կատարում քո միտքը :

Տիգրանի հետ միասին վերադառնում ենք կոլխոզի կանաչ սրակուլու:

Այդ համատարած թանձր կանաչի յեղքերին աչք և ծակում մի նոսք ու գունատ չերտ :

— Ես մեկը մասնավորի ցանքն ե, — բացատրում Հիգրանը, — հողիրի միացման ժամանակ ցանած պրօտած եր, որա համար ժամանակավորպես թողինք նրա տրամադրության տակ :

— Իսկ ինչո՞ւ յեն այսքան վատ կանաչել :

— Կորովինեակ վո՞չ սերմն ե զտել, վո՞չ ել շարքացանով և շանել : Մենակ ես չի, կոլխոզի ցանքերը բուրից ել լավ են, — ամեղացեսում է Տիգրանը յերջանիկ յեռանդով :

5. ՎԱՐԳԵՏ ՍԱՄՍՈՒՆ ԵԼ ՅԵԿԱՎ.

1

Ինտերնացիոնալ դյուզ: Այսպիս պիտի կոչել փոքրիկ այն գյուղը, զորի առաջ ձգված են բամբակի արդավանդ դաշտներ՝ ֆրանցիսկանցի խիստ ցանցով պատաժ:

Բնիկ հայերին, դեռ կես դար առաջ յեկել խառնվել են առողիները, ապա Հրեաները՝ Ռումինյից և մի քանի տուն թափառական յեղիկի խաչնաբածներ՝ Արագածի լանջերից: Այդտեղ և հաստատվել նաև սասունցի աշխատավորների մի փոքրիկ խումբ:

Գործում և ինտերնացիոնալ դպրոցը՝ հայ, ասորի, Հրեան առողիների համար: Աճում ու զարդարում և «Ինտերնացիոնալ» կոլլեջը: Իսկ դաշտերում հոնդում են բամբակի միության «Ինտերնացիոնալ» սիստեմի տրակտորները:

Կոմսոմոլն ու պիտունիքիան, պատանեկությունն ու յերիտասարդությունը միավորվել են ինտերնացիոնալ մի ընտանիքի մեջ: Յեշ խաղողի այդիների ու շարքացն բամբակի մեջ թաղված փոքրիկ այդ դյուզում բողոքում են կոլեկտիվ, միջադաշնական հյանքի մատղաշ շիվերը...

2

Անցյալներում յեկել ու անցել են գյուղի վրայով ազգայնական իրքերը:

— Մեղ հայածում, հա՛ կոմիցնում ելին, ունդատվում և արեհեր ասորի ծերումին:

Խել յերկարամորուս խելացի աչքերով մի Հրեա դառնոցած և խռովում ու անցյալի մասին:

— Դաշնուները թալանեցին մեղ, անխիղճներն ել սթար շրթողեցին մեղանում, հիմի, վասք խորհրդայինն իշխանությանը, կարծես թե Հրայի ու ասորու հատ մի ծծից ենք կաթ կերել:

— Բայց զե խական յեղթայրությունը կոլեկտիվի մեջն և Քանի դեռ կոլխոզ չկա, կուլակը կարող է ջուրը պղառել:

Յեփ զարունը բացվելուն պես սկսվեց ազգությունների խելան միավորումը:

Արագ կաղմակերպվեց «Ինտերնացիոնալ» կոլեկտիվը:

«Ինտերնացիոնալ» սիստեմի տրակտորները մի քանի որում շռակ ավին կոլխոզի հողը: Շարքացմանը կոկիկ շարքերով բամբակի աերժը պահ ավեց հողին:

Եւդ բամբակը բոյ քաշեց ու փարթամացավ կոլխոզի դաշտեցամ: Միանուու ու ճարպիկ բաղուկների մեջ խաղաղով մաղեց կուլտիվատուրը՝ սրսկված շարքերի միջով:

Բամբակի պարեշումի փաթիները ժպտացին աշնանալին արելի առակի: Յեկ հայ, ասորի, հրեա զեղջկուհիների խմբերը ամեն առաջակատ ուսաներով մտան դաշտը և զեղջկական յերդերով ու հանաքներով սկսեցին չանաքը:

Կոլխոզի հարկան նեկուը մի հեկտարից 16 փութ վերցրեց, առօրի Ահարոնը 28 լիտրից 6 փութ հաղիկ ստացավ և ափսոսաց, վոր կալխող չի մտել: Խոկ կոլխոզի նոր զնած ֆուրդոնները գիշերցերեկ փոշխալատ խճուղիով ձգվում են զեպի Սարդարաբաղի բամբակագուիչ գործարանը: 19 չքավոր տնտառեթյուններից նոր ժիայն կազմված կոլխոզը 1200 փութ ձյունանման բամբակ հանձնեց առքսուիլ արդյունքերությանը:

Կոլխոզը կրկնակի բերք եր ստացել:

Կոլխոզի հեկտարի վրա 29 բանվորական որ և զնացել, անհանինի՝ 45-50-ի դիմաց:

Կոլխոզը մեքենաներ ու ֆուրդոններ ունի:

Կոլխոզը նոր և յերջանիկ կյանքի առաջնի քայլն արավի:

Ահա ինչու սկսվեց հոսանք զեպի կոլխոզ:

Գարնանը ասորի Միխայելի կոմյերխոտական վորդին շատ հորդարեց հորը կոլխոզ մտնել: Զեղալ:

— Բալամ, գու հալա ջահել ես, մի կաց աճսնենք ի՞նչ և դուքս գրավես:

Հեշտ չեր միանդամից պատենական ոջախը թողնել: Մանուկանը վոր հարկաներից մի քանիսը փոփոռմ ելին:

— Հըմ, փոփացավ ունեն, կոլխոզը 9000 մանեթ պարտք ունի, բայց, ձեզ ուզում են թալակը քցեն, պարտքը շլինքներից պնեն:

— Եղ տկլորները ստուկած իշխ են ման զալիո, վոր նալերը բաշեն:

— Մատ'ը հա՛ մոռ'ը, հըմ, ետեղ յել փորացավ կա: Միտք ունեն յերկինքին մասուր դցեն, վոր կանայք դիշեր յերեկ քամվեն արենի առակի:

— Տո, ասիր ու պրծար, բայ յերեխեքը, վոր մսուրում մեծա-

շան, և ծնազներին ճամաշերու չեն. են ա, տողաբի պես ել քուը
ու ախակեր չի մնելու ելի՛...

— Փուշ կզա ջա՞նը... զատ դուքս յեկազը չի: Ո՞վ ա տնօհել
վոր ՅԱ արդ իրար հետ աշխատեն, ըսկի Հալալ ախակերտինքը մի
Հարիկ տակ չեն մնում:

Տարգանի մեջ լցվող բամբակը խորտակեց կոյխազի թշնամի-
ների բոլոր հույսերը:

— Հը, կառես բան ա դառնում:

— Են ել զո՞նց...

— Հաղաթի՛ն...

Ենի ասորի Միխայել բիծան ասորական գրերով գրված մի
թուլթ ձեռքին ներկայացագ:

— Ախազեր, յերկու ու կես զետեաին ցանեցի, ինսուն ուր քյալ
կրեցի Հողը լցրի, զատ չպատավ, 45 վութ զիրիլ սուացա: Զանձ,
ըսմաղ ա պետք, քոմադ, համ ել մաշնին բան չի հանի, նրա
սունդողի ըմբըին դուրբան: Գրեցե՛ք մեջք-մեջքի տանը:

Հրեա Սիման բիծեն՝ 70 տարեկան մի ծերունի, լոթի-լոթի չոր-
փոցք Սոզոմոնի ձեռքն:

— Մի դայսն, թիֆ զա, Սոզոմոն ջան բաղատեր ել դառնոր:

3

Մի քանի որ ե, վոր գյուղերը յեռ ու դեռի մեջ են: Այսնքը
կարծես արագացրել ե իր յերթը: Բանվորական բրիդագները գյու-
ղից զյուղ են անցնում: Փոշոտ ճանապարհներին ավտոներ են յե-
րեւում:

Զյունն արօնն հար ե ընկել, ուռենու բողոքները հասունանում
են: Զուրն առաջին անդամ խոխոչեց:

Կայանի լայն բակում հանգստանում են պաղպատի ձիերը:
«Հիվանդ» մասերն անցնում են շիկացած քուրայից և հմուտ զարդնի
մուրճիկի հարվածների տակ ձեսփոխվում:

Տրակտորային ջոկատն արշավանքի յե պատրաստվում: Մերե-
նուները յուղվում են:

Պանը զրված ե քննության:

«Յանքը կրկնապատկել, զալողը բամբակ և ուղաւմ» այս ե
ընդհնուր տրամզը յունը: Սակայն ուժ քիչ է, կայխոզը փոքր:

— Տղերք, բան չդառնավ, դուները պիտի բացենք:

— Այ ջանըք, ձեռք քաշեցեք, քանով անջախ մերվել ենք, մեզ
ել ով զիտի ինչ մարդի ուստա զանք:

Մի քանիսը առառանձում են, դժվարանում են լայնացնել կոլ-

խողը: Ով դիտի աշխարհ և, անհամաձայնություն կրիմի: Սակայն,
դաշար ջոկատների յե սպառում:

— Քանեով բան չի դառնա, ջանըք:

Յեկ կալսողի ինիցիատիվ խմբակը «խնամախոս» գնաց հա-
րեաններին: Շատերը չեմ ու չում արին: Մի քանիսն ել թե՝ «մտիկ
կռանք կուսանենք», «պառափս դա մի բան անենք», «վոազելու-
րան չունեմ, Հա դուք աշխատեցեք, ամեն ինչի վերջն ու բարի»:

Շատերն ել բաց սրտով ասին:

— Ախազեր, կալիս ենք, Հալալ ա ձեղ հետ աշխատելը:

— Պա՛հ, ձեր տունը շինվի, Պողոս բիծեն մնացել է, վեր կա-
ցիք քանի ասք-տաք ե: Խումբը գուրս ե գալիս գյուղից ու մոնում
Պողոս բիծի, բաղերի մեջ կորած խրճիթը:

— Տո, Պողոս բիծա, Հալա կոլեկտիվ չես գրվե՞լ:

— Այ անաշեններ, յես ինչ անեմ, դիմում գրող չկա գրի՝
ես սհամթիս ստորագրեմ, տանց տաստանվելու ու ժարաւրով խո-
կույն վրա յե բերում Պողոս բիծեն: Յերեվում ե պատավի հետ յեր-
կար խորհրդակցել ե:

Կոլլողի նախագահ՝ ասորի Պետրոսը պրում է ու նրա սեղն ել
ստորագրում:

— Տո գեսը տուր ստորագրիմ ե՛, և Պողոս բիծեն կո-
պալ բութը կոխում ե թանաքամանի մեջ ու վոգելսրված պիեշտ-
տում»: Եկուուկ Պողոսը, նա՝ վորի համար պապենական տունը,
ոջախը ամենամեծ սբությունն եր, վորի մեջ միս ու արյուն եր
դառել մասնավոր սեփականությունը, կոշացած բութի վճռական
հարվածով «ինչպատում» ե իր ազ ու պապից մնացած սեփականու-
թյունը:

— Հիմի վոր իսկական կոլեկտիվ յեղա՛վ: Յեկ տղերքը զիարի
ձիծաղում են ու վերագանում են զյուղ:

4

Միքանի տարի առաջ տրակտորն ու շարքացանը նոր եր հողը
մտնում, իսկ Համատարած կոլեկտիվացումը մի հեռավոր իղեալ եր
միայն:

Սակայն, կոլխոզն ու մեքենան անսպասելի կերպով զարգացան
բոլորունին նոր, մինչեվ այժմ չեղած ճանապարհներ բացեցին:

Այժմ «ինտերնացիոնալ» այդ գյուղը քայլում է զեսի Համա-
տարած:

Դյուրդյար Սամսոնը, վոր գյուղ վերագանալու վոչ մի մտա-
գրաթյուն չուներ, կոլեկտիվացման լուրն առնելուն պես, իսկուժ

առողջապես կոլխոզի մեջ ընդունվելու դիմումը ու քարտուսամ փառ-
աը գցեց :

«Բոլ է, ախաղեր, ինչքան սբանքա համար աշխատեցի : Հա-
յախներո որած եմ զայի հա՛... արխային կացեք, կոլխոզի ճաշո-
րանի համար ենողես կոկիլի սեղաններ չինեմ, վոր քեֆներդ դա»,
դրում եր նա :

Կոլխոզի գիրկը մտած նալբանդն ել, գարբինն ել, հյուսն ել ու-
սանձին մի յեռանալում են հաջաթները պատրաստում այդ նոր ու-
ժեծ դործի համար աշխատելու :

Բամբակն ու մեքենան, կոլեկտիվ կյանքի պայծառ հեռանկար-
ները վարպետ Ասմառնին ու իր ընկերներին դրավում, քաշում են
գեղի բամբակի դաշտը, ուր նրանք իրենց ձեռքով քար քարի, ա-
զյուս աղյուսի վրա կերտում են նոր սոցիալիստական դյուցք իր
նոր կյանքով, նոր կենցաղով :

ՀԱՅՑԵՐ

- 1) Ի՞նչ է նշանակում ինտերնացիոնալ դյուցք :
- 2) Առաջ ով եր հային, առորուն, հրեային, թուրքին իրար հետ
կոլացնում և ինչո՞ւ :

Հ. ՀԱՅՐԱՊԵՏԱՆ

6. ՀԱՅՎԱԾԱՅԻՆ ԲՐԻԳԱԴԻ

Գիշերվա կիսին
կոլխոզի դաշտում
Մի շարք տրակտորներ
Փնտում են, թնդում :

Լապտերները վառ
Դաշտի խավարում
Աստղերի նման
Ցոլում են, փայլում :

Դա հարվածային
Բրիդադ և, բրիդադ,
Վոր կես գիշերին
Դուրս և յնկել դաշտ :

Ճեղքվածքներ ունի
Կոլխոզը ջահել—
Ազատ տեղերը
Պետք և շուտ վարել :

Ու կես գիշերին
Դաշտի խավարում
Մի շարք լույսեր են
Շողշողում, փայլում :

ՔԵՐԱԿԱՆՈՒԹՅՈՒՆ

Գոյական անուններն ունեն յերկու թիվ—յեղակի և հոգնակի :
Յեղակի թիվը մեկ և յույց տալիս և դործ և ածվում՝ յերբ
խոսքը մի առարկայի մասին և —որինակ—մարդ, դիրք, թիթես,
սեղան, մուրճ և այլն :

Հոգնակի թիվը մեկից ավելի յե յույց տալիս և դործ և ած-
վում, յերբ խոսքը մեկից ավելի կամ շատ առարկաների մասին

և — որինակ — մարդիկ, պրքեր, թիթհաներ, սեղաններ, մուք-
ճեր և այլն:

- Օճառք 1) Հասուլ անունները հողնակի թիվ չունեն:
2) Հասուլ անուններն սկսվում են մ.թ.ձատառով:

ԳՐԱՎՈՐ ԱՇԽԱՏԱՆՔ

«Հարվածային բրիգադ» վասանավորից արտադրեցեք մեկ և
շատ առարկա ցույց տվաղ բառերը հետևյալ ձևով:

Յեղակի թիվ — Գիշեր, կես, կոլխոզ...

Հողնակի թիվ — Տրակտորներ, լատուրներ...

ԳՐԱՎՈՐ ԱՇԽԱՏԱՆՔ

Ուսումնասիրիցեք մեր գյուղի կոլխոզը և հետեւյալ ծրագրավ
չորսադրությունը զբացեք:

- 1) ՑԷ՞րը և Հիմնվել:
- 2) Քանի՞ անասնաւթյուն և շունչ և ունիցել կոլխոզը հիմնվե-
լիս և այժմ:

- 3). Ի՞նչքա՞ն առաջանաթյուն են ցանել այս սարի և ի՞նչ:
- 4). Կոլխոզը գյուղատնտեսակա՞ն և թե անասնապահական:
- 5). Գործադարձի սիմսեմը գործադրվո՞ւմ է, թե վոչ:
- 6). Ի՞նչ գժվարությունների յի հանդիպել կոլխոզը:
- 7). Վնասարարներ յեղե՞լ են, թե վոչ:
- 8). Գյուղի կույտները և այլ անհարարատ սարքերը ի՞նչ:

Հակակոլխոզային աշխատանքներ են կատարմաւ:

9). Ի՞նչ մեջնաներ ունի կոլխոզը և վորանզի՞ց և ստացել:

- 10). Գյուղում քանի՞ անհատական անուններյուն կա, ինչո՞ւ
չեն նրանք ել կոլխոզ մատել:

ՆԱՄԱԿԱԳՐՈՒԹՅՈՒՆ

Նամակագրության միջոցով մենք կապ ենք ունենում սուսա-
ճին անհատների կոմ հիմնարկների հետ:

Նամակը պետք է գրել պարզ, գեղեցիկ և կարճ առանց ամե-
րիբարանության:

Նամակի վերջում պետք է գրել ասրեթիվ, ամիս, ամսաթիվ և
այլ գայլիք անունը, վարոնիկ գրամած և նամակը:

Տրարված նամակները և բացիկները փոստ են հանձնվում յեր-
կա ձևով՝ հասարակ և պատվիրված: Հասարակ նամակներին (20
դրամ քառով) պետք է փակցնել 15 կոստեկի մարկա իսկ սպառվեր-

գումար 30 կոստեկի: Հասարակ բացիկն 10 · իսկ պատվիրվածի

20 կոստեկանոց:

Մարկան սննդային պետք և կուցներ ծրաբի աջ կողմէի պերի:

Թե հասուլ ու պատվիրված նամակների և բացիկների վրա,
բացի նամակն ստացողի հասցեյից, նամակ գրավը պետք և դրի և
իր հասցեն, վորպեազի ստացողին շգանելու դեպքում փոստը կա-
րողանա նամակը վերապարձնել:

Հասցեների ձեվեր

Լենինական	Մարկա
Փողոց 12 տուն № 76	Ա.Պ.Ա. Ա.Լ.Ե.Բ.Յ.Ա.Ն.Ի.
Յերեան, Լենինի փողոց № 13. Մկրտիչ Սարգսյանից	

Պատվիրված	Առարակ	Մարկա
	Ա.Ր.Շ.Ա. ՄԱՐՏԻՐՈՍՅԱՆԻՆ	

Սարգիս Համբարձումյանից. Վաղարշապատ, փողոց 3 տուն՝ 16

Նամակի քաշի համաձայն մարկա չկացնելու դեպքում նամակ
ստացողը կրկնակի տուղանք և վճարում:

Digitized by Google

卷之三

1100 *Plantae*

at the time of publication

卷之三十一

Digitized by srujanika@gmail.com

卷之三

Digitized by srujanika@gmail.com

丁未年夏月廿八日

«Ազգային գրադարան»

NL0245868

8738